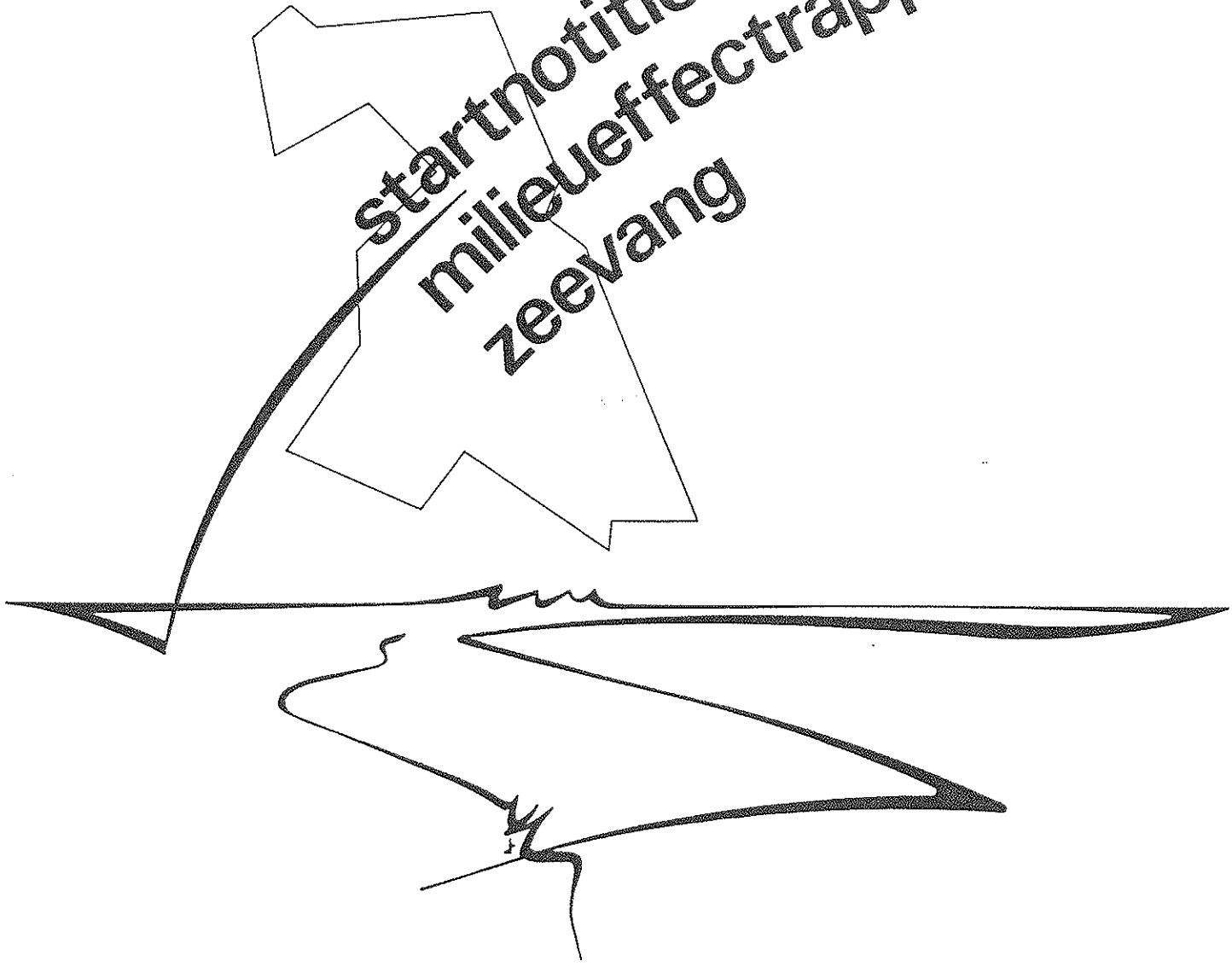

**startnotitie
milieueffectrapportage
zeevang**

S T A R T N O T I T I E
L A N D I N R I C H T I N G S P R O J E C T
Z E E V A N G

LANDINRICHTINGSCOMMISSIE ZEEVANG
ZWAAGDIJK, 11.03.1996

STARTNOTITIE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE HERINRICHTING ZEEVANG

1. INLEIDING

2. HERINRICHTING ZEEVANG

- 2.1 Voorgeschiedenis
- 2.2 Gebiedsbeschrijving
- 2.3 Knelpunten
- 2.4 Beleidskader

3. VOORGENOMEN AKTIVITEIT

- 3.1 Algemeen
- 3.2 Doelstellingen en maatregelen
- 3.3 Alternatieven

4. GLOBALE AANDUIDING MILIEUEFFECTEN

- 4.1 Beschrijving en vergelijking milieueffecten
- 4.2 Milieueffecten in het gebied

5. PROCEDURE, RAPPORTAGE EN INSPRAAK

- 5.1 Stappen in de procedure
- 5.2 Onderdelen MER
- 5.3 Reacties en informatie

Bijlagen: 1 - Begrippenlijst
 2 - Procedureschema
 3 - Literatuurlijst

Kaarten: 1 - Gebiedsbegrenzing

1. INLEIDING

Algemeen

Het landinrichtingsproject Zeevang is in 1993 op het Voorbereidingsschema Landinrichting geplaatst. De in 1994 door het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland benoemde Landinrichtingscommissie bereidt het landinrichtingsplan voor dit project voor.

Landinrichtingsprojecten doorlopen de procedures van de milieu-effect-rapportage (m.e.r.). Deze startnotitie is daarvan het begin. De milieu-effect-rapportage heeft tot doel om de milieueffecten van het project bij de besluitvorming goed zichtbaar te maken.

De m.e.r.-procedure heeft betrekking op het besluit van het Provinciaal Bestuur over het landinrichtingsplan "Zeevang" (artikel 81 van de Landinrichtingswet).

De voorgenomen activiteit kan worden omschreven als het verbeteren van de inrichting van het landelijk gebied door maatregelen op het gebied van de waterhuishouding, ontsluiting, verkaveling en beplantingen.

Deze maatregelen vinden plaats ten behoeve van de functies die het gebied in het kader van de ruimtelijke ordening vervult of dient te vervullen.

De initiatiefnemer

De startnotitie is opgesteld door de Landinrichtingscommissie, die verantwoordelijk is voor de planvorming en daarmee initiatiefnemer van deze m.e.r.-plichtige activiteit. De startnotitie geeft informatie ten behoeve van de richtlijnen voor het op te stellen Milieu-Effect-Rapport (MER).

Over deze startnotitie kan een ieder zijn of haar mening geven.

Het bevoegd gezag

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland zijn bevoegd gezag voor het landinrichtingsproject. Dit betekent dat zij bevoegd zijn over de activiteit van de initiatiefnemer een besluit te nemen.

Het bevoegd gezag stelt de richtlijnen vast en beoordeelt het uiteindelijk MER.

Rol van de inspraak

De Landinrichtingscommissie is verantwoordelijk voor het opstellen van het Milieu-Effect-Rapport (MER). Het doel van dit MER is om de milieugevolgen van het landinrichtingsplan bij de besluitvorming goed in beeld te brengen. Het MER is dus een hulpmiddel bij de besluitvorming.

Wat er in het MER moet worden behandeld wordt weergegeven in de zogenaamde richtlijnen, welke door Gedeputeerde Staten worden opgesteld. De inhoud van de richtlijnen wordt o.a. bepaald door de inhoud van de startnotitie en door de uitkomsten van de inspraak hierover.

Het gaat bij deze inspraak niet om het indienen van bezwaren tegen de planvorming als zodanig, maar met name om het adviseren van Gedeputeerde Staten over de in het MER te beschrijven milieu-effecten en de te onderzoeken alternatieven.

In hoofdstuk 5 wordt verder ingegaan op de m.e.r.-procedure en het indienen van inspraakreacties op de startnotitie.

Opbouw van de startnotitie

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 achtergrondinformatie over het project en het gebied gegeven. Vervolgens worden knelpunten in de inrichting aangegeven, het beleidskader en de doelstellingen van het project.

In hoofdstuk 3 worden de doelstellingen vertaald in mogelijke maatregelen via alternatieven die in de planvorming overwogen worden.

Welke milieu-effecten te verwachten zijn staat in hoofdstuk 4.

In hoofdstuk 5 wordt de m.e.r.-procedure beschreven en het eindprodukt van de m.e.r.-procedure, namelijk het Milieu-Effect-Rapport (MER).

Tenslotte wordt aangegeven hoe gereageerd kan worden op de inhoud van deze startnotitie.

Vervroegde uitvoering

Het streven van de landinrichtingscommissie is er op gericht om, vooruitlopend op de totstandkoming van het landinrichtingsplan, voor het deelgebied Warder, inrichtingsmaatregelen te treffen, gericht op de waterbeheersing. Dit is mogelijk doordat in 1993 het raamplan waterbeheersing is opgesteld waarin zowel de functie landbouw (opwaaiingsproblematiek, wateroverlast) als de functie natuur (scheiding van watersystemen) zijn betrokken. Het raamplan waterbeheersing vormt bij de uitvoering van werken een belangrijk uitgangspunt. Gedeputeerde Staten van Noord-Holland hebben de vervroegde uitvoering aangemeld in het kader van experimenten landinrichting in 1996. Het experimentele karakter betreft elementen als flexibeler aanpak en versnelling van planrealisatie. Bij het uitvoeren van het deelplan Warder zal een beperkte milieu-effectanalyse plaatsvinden, waarin met name wordt ingegaan op effecten op het gebied van water en milieu. Een formele m.e.r.-procedure wordt niet doorlopen.

2. HERINRICHTING ZEEVANG

2.1 Voorgeschiedenis

Het college van Dijkgraaf en Heemraden van het waterschap De Waterlanden heeft op 31 januari 1989 een verzoek om landinrichting in voorbereiding te nemen ingediend bij de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Als reden voor het verzoek wordt het volgende aangevoerd: "De werkomstandigheden en de inkomenssituatie laat echter te wensen over door slechte externe productiefactoren zoals: de waterhuishouding, perceelsvorm, perceelsgrootte en de afstand tot de bedrijfskavel" "Vanuit de Natuur- en Landschappelijke functie leeft in de kring van de betreffende natuurbeherende instanties en andere belangengroeperingen de wens in dit gebied plaatselijk de ecologische structuur te behouden en te versterken".

Voor de recreatie wordt vergroting van recreatiemogelijkheden door de aanleg van routes (fietsen, wandelen, kanoën en schaatsen) wenselijk geacht.

Als vorm van landinrichting staat de indiener herinrichting voor ogen. De toenmalige Drie Hollandse Landbouworganisaties Zeevang en het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Zeevang hebben het verzoek om landinrichting schriftelijk ondersteund.

In 1993 is Zeevang als herinrichting op het Voorbereidingsschema Landinrichting geplaatst. De Landinrichtingscommissie is op 11 oktober 1994 benoemd.

2.2 Gebiedsbeschrijving

Algemeen

De oppervlakte van Zeevang bedraagt circa 4255 ha. Een kaart met de begrenzing van het gebied is achter in deze startnotitie opgenomen. Het gebied ligt in de gemeenten Zeevang, Edam-Volendam en Westerkoggenland. Het merendeel van de grond is in gebruik als grasland. Oosthuizen is de grootste woonkern. In het zuidoosten en zuidwesten grenst het gebied aan respectievelijk Edam en Purmerend.

Geomorfologie en bodem

Het gebied bestaat uit drie polders. De polder de Zeevang is een oudere veenkern die behoort tot de oudste veenontginningen. De twee andere polders, namelijk de Beetskoog en Grootte- en Kleine Koogpolder behoren tot de kogen en weren. Dit zijn polders die reeds op een vroeg tijdstip buiten de bekading van de oudere veenkernen lagen. Het waren boezemlanden met vrijwel geen ontwateringsmogelijkheden.

De polder de Zeevang behoort tot de koopveengronden, waarbij alleen langs de veenstroompjes enige kleibedekking voorkomt. Bij de kogen werd als gevolg van de getijdebeweging bij overstroming zware klei afgezet. Naast koopveen- en waardveengronden komen er ook weideveengronden voor. Het gehele gebied valt onder de definitie van de zogenaamde "diepe veenweidegebieden".

Visueel-ruimtelijke opbouw

Het landschap van de polder de Zeevang wordt gekenmerkt door een systeem van langwerpige open ruimten met onderling zeer verschillende kavelrichtingen. De polder wordt omsloten door dijken, met de hoge Markermeerdijk in het oosten en de beplante Beemsterringdijk in het westen. De lintdorpen Warder, Middellie en Kwadijk begrenzen de open ruimte. De provinciale weg met zijn iepenbeplanting en de spoorlijn delen de polder in drieën.

Verspreid in de polder de Zeevang liggen de boerderijen aan insteekwegen. Deze zijn gebouwd in het kader van de ruilverkaveling "Zeevang" in de zestiger jaren, toen de vaarpolder werd omgezet in een rijpolder. Het waterrijke karakter is behouden gebleven. De grote open ruimte is zo min mogelijk aangetast. Alleen bij de dorpen en bij nieuwe bedrijven is beplanting aangebracht.

De polder de Zeevang is rijk aan open water. De grote waterlopen zijn opvallende elementen. De oorspronkelijke, laaggelegen veenriviertjes zoals de IJse en een deel van Wijzend hebben een grillig verloop.

De Zesstedenvaart, die dwars door de oude landschapsstructuren heen een trekvaartverbinding vormde tussen Amsterdam en de steden aan de voormalige Zuiderzee, vormt nu, samen met de beplante provinciale weg een duidelijke visuele grens in de polder.

Enkele dijkdoorbraken, braken of wielen genoemd, zijn weer ingepolderd.

De polder Beeetskoog en de Kleine en Groote Koogpolder zijn minder waterrijk. Ze zijn éénvormig met bebouwing langs de randen en een centrale open ruimte. Ook deze polders worden doorsneden door de provinciale weg en de spoorlijn. De polder Beetskoog wordt tevens door de Rijksweg 7 doorsneden.

Grond- en oppervlaktewater

Het gebied Zeevang is ingebed in een regionaal grondwatersysteem waarbij water vanuit het Markermeer in westelijke richting stroomt en uittreedt in de waterlopen in de Beemster. In het hoger gelegen veengebied van de Zeevang overheerst de wegzijging.

In de hoofdafwatering van de polder de Zeevang spelen de vroegere veenstromen en de Zesstedenvaart een belangrijke rol.

In het zuiden wordt het overtollige water door een gemaal op de Purmerringvaart geloosd. In 1989 is een noodgemaal geplaatst dat loost op de Beemsterringvaart.

De afwatering van de Kleine en Groote Koogpolder vindt plaats via twee gemalen aan de Korssloot. De Beetskoog watert via de Grote Wetering af op de Beemsteruitwatering.

Al het geloosde water komt uit op de Schermerboezem.

Circa éénderde deel van het gebied de Zeevang is onderbemalen. Voor een deel zijn de vergunningen voor onderbemaling afgegeven voor een bepaald peil. Deels is er echter geen exact peil in de vergunning genoemd.

Het oppervlaktewater is een mengsel van inlaatwater en regenwater. Het regenwateraandeel loopt in het centrum van de polder in de winter sterk op. 's Zomers dringt het inlaatwater in de grote waterlopen in de gehele polder door.

Het kwelwater achter de dijk van het Markermeer is zeer rijk aan nutriënten (m.n. fosfaat en ammonium). Het chloridegehalte in het gebied ligt iets beneden de 200 mg/l (zoet).

Het waterschap de Waterlanden is verantwoordelijk voor het waterkwantiteitsbeheer. De verantwoordelijkheid voor het waterkwaliteitsbeheer ligt bij het Hoogheemraadschap Uitwaterende Sluizen in Hollands Noorderkwartier en het Waterschap de Waterlanden.

Land- en tuinbouw

In Zeevang is 3325 ha. in gebruik bij 133 geregistreerde grondgebruikers, waarvan de bedrijfsgebouwen in het gebied liggen. Hiervan zijn er 81 grote bedrijven (20 N.g.e.'s of meer*). Daarnaast zijn er 40 buitenblokbedrijven die grond in Zeevang in gebruik hebben.

In onderstaande tabel zijn enkele gegevens van de grote bedrijven samengevat:

Tabel 1 Kenmerken van de grote bedrijven

Aantal	Kavels per bedrijf	Gemidd. bedrijfsopp. (ha.)	Gemidd. kavelgrootte (ha.)	Gemidd. afstand tot kavels (m)	Gemidd. bedrijfsomvang (nge's)
81	5	35.4	8.2	3.296	74.2

* N.g.e. = Nederlandse grootte eenheid

Natuur, landschap en cultuurhistorie

De Zeevang is een vlak, open en waterrijk veenweidelandschap, dat bestaat uit een opstreckende veenverkaveling met lange smalle kavels. In het gebied komen vrij veel kruidenrijke, vochtige graslanden voor. De slootoevers variëren van kruidenarm tot kruidenrijk.

Langs de IJen en de braken komen grotere rietterreinen voor, net als langs enkele grotere watergangen. In de rietterreinen komen uit botanisch oogpunt belangrijke verlandingsvegetaties voor.

Het gebied kent een grote rijkdom aan weidevogels en is tevens een belangrijk foerageer- en pleistergebied voor overwinterende en doortrekkende vogels.

Enkele gemalen en de inlaatsluis in Edam zijn aangewezen als provinciale Monumenten. De Werstfriese Omringdijk, die de noordelijke begrenzing van de Zeevang vormt en de Markermeerdijk zijn cultuurhistorisch van belang. Dit geldt ook voor het verkavelingspatroon, de oude veenstromen, de braken en elementen uit de bedijkingsgeschiedenis als bij voorbeeld de restanten van molenplaatsen.

De Standaard Archeologische Inventarisatie (SAI) geeft aan dat het gebied potentieel rijk is aan archeologisch waardevolle terreinen.

Openluchtrecreatie

Het gebied leent zich voor extensieve vormen van dagrecreatie zoals wandelen, fietsen, kanoën, schaatsen en vissen. Bij Warder, Schardam en ten noorden van Edam zijn terreinen voor verblijfsrecreatie en dagrecreatie.

Milieukwaliteit

De van nature verhoogde eutrofiëgraad van de veengronden maakt het gebied gevoelig voor eutrofiëringsverschijnselen in het oppervlaktewater. De grote hoeveelheid bagger, die in de waterlopen ontstaat en aanwezig is, leidt via nalevering uit de waterbodem tot een hoge interne belasting met eutrofiërende stoffen.

De onderzochte waterbodems in de verschillende polders variëren van licht tot matig vervuild. Er is geen volledig beeld. Recentelijk onderzochte waterbodems in het deelgebied Warder, bleken alle in klasse 0 tot 2 te vallen.

Fysisch/chemisch en ecologisch is de waterkwaliteit slecht in de Etersheimerbraak en de Zandbraak en een strook achter de dijk van het Markermeer. De kwelwaterkwaliteit kan hiervoor een verklaring zijn. De waterkwaliteit in de rest van het gebied voldoet met name tav. de normering chloride, fosfaten en nitraten niet aan de basiskwaliteit. In een deel van het gebied wordt de zuurstofhuishouding in de ondiepe watergangen door kroosvorming ernstig verstoord.

Ten noorden van Edam ligt het terrein van de voormalige gasfabriek. De waterbodems in de directe omgeving kunnen verontreinigd zijn. Bij Kwadijk in de polder Zeevang ligt een stortplaats.

Er zijn geen andere verdachte stortplaatslokaties bekend. In het verleden is vlieggas gebruikt bij de ophoging van wegen. Dit zijn uit milieuoogpunt verdachte lokaties. Van eventueel gedempte sloten zijn geen gegevens bekend.

2.3 Knelpunten

De knelpunten in Zeevang kunnen in zijn algemeenheid worden samengevat met de ontoereikende inrichting van het gebied voor de functievervulling op het gebied van landbouw, natuur en landschap, openluchtrecreatie alsmede de kwaliteit van het milieu.

Landbouw

- De ongelijkmatige ligging en beperkte geschiktheid van enkele wegen in het gebied voor zware transporten vormt een knelpunt. De breedte van deze wegen is namelijk plaatselijk onvoldoende.
- De drooglegging van de gronden is relatief gering. Met name in de polder Zeevang vormt de opwaaiing en te geringe capaciteit van de gemalen een knelpunt. Mede als gevolg hiervan zijn in de loop van de tijd veel onderbemalingen gesticht. Eénderde deel van het gebied wordt nu reeds onderbemalen. Een goed peilbeheer door het waterschap is onvoldoende mogelijk.
- De versnippering van het grondgebruik is voor de landbouw en knelpunt, evenals het beperkte percentage grond bij huis, de geringe perceels-grootte en de onegale maaiveldsligging van de percelen.

Natuur en landschap

- Door versnippering, intensivering van het grondgebruik en verslechtering van de milieukwaliteit zijn de natuurwaarden in het gebied onder druk komen te staan. Vanuit de natuur bezien zijn de natte omstandigheden met voedselarm water en rust en openheid in de polders van essentiële betekenis voor het instandhouden van de natuurwaarden. De beschikbaarheid van water van voldoende kwaliteit in het droge seizoen is een knelpunt. Verdroging en/of beïnvloeding door gebiedsvreemd water

(voedselrijk) kan het gevolg zijn.

- De ecologisch waardevolle verbindingen staan onder druk.
- Het contrast tussen open en gesloten gebieden dreigt te verdwijnen.

Openluchtrecreatie

- De mogelijkheden voor m.n. fietsers en wandelaars zijn door de huidige wegenstructuur beperkt.
- De schaats- en kanorecreatie staat onder druk door veranderingen in het waterbeheersingssysteem. De doorgaande routes verdwijnen. Het kanoën wordt bemoeilijkt door teveel bagger in de watergangen.

Milieu

- De kwaliteit van het water in het gebied en van het uit het Markermeer ingelaten water vormt een knelpunt voor de natuur. Het veroorzaakt eutrofiëring. De kwaliteit van de bagger in de waterbodems is eveneens een knelpunt.

2.4 Beleidskader

De beleidskaders op het gebied van de ruimtelijke ordening en het water- en milieubeleid zijn aangegeven in rijksnota's, streekplan, provinciale nota's en bestemmingsplannen. Daarin staan de volgende voor Zeevang relevante zaken vermeld.

Rijksbeleid

* Structuurschema Groene Ruimte (SGR)

In het Structuurschema Groene Ruimte zijn verschillende eerder uitgebrachte sectornota's verwerkt en concrete ingevuld. Het betreft o.a. het Natuurbeleidsplan, de Structuurnota Landbouw en de nota Kiezen voor Recreatie.

In het SGR is de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) van Nederland op kaart vastgelegd. Het gebied Zeevang is in de EHS aangeduid als kerngebied. Het beleid is in dergelijke gebieden gericht op het veilig stellen en vergroten van bestaande natuurwaarden.

Op de kaart van het SGR is Zeevang aangeduid als veenweidegebied met accent op landbouw en natuur. Er wordt gesteld dat in dit gebied beheersovereenkomsten goed inpasbaar zijn. Er is ruimte voor het verwerven van grond voor de vorming van reservaten en voor natuurontwikkeling.

Op de PKB-kaart 11 van het SGR staat Zeevang aangegeven onder de recreatief-toeristische gebieden. Maatregelen voor het bevorderen van recreatief (mede)gebruik van het landelijk gebied kunnen hier door het Rijk financieel worden ondersteund.

Ten aanzien van het landschap stelt het SGR dat Zeevang deel uitmaakt van het Nationaal Landschapspatroon en dat de bestaande landschapskwaliteit behouden en plaatselijk hersteld dient te worden.

Zeevang ligt binnen de begrenzing van het Waardevol Cultuurlandschap Waterland (WCL).

* Vierde Nota Ruimtelijke Ordening Extra (VINEX)

In de VINEX wordt voor Zeevang de blauwe koers aangegeven. Deze houdt een sterke ruimtelijke en in bepaalde delen ook economische integratie van

verschillende functies in. Er ligt een zwaar accent op zowel landbouw als natuur en milieu. Het multifunctionele karakter kan door landinrichtingsprojecten versterkt worden.

* Beleidslijn diepe veenweidegebieden

Van veenweidegebieden is sprake als er binnen 80 cm. vanaf het maaiveld minimaal 40 cm. veen voorkomt. Als verder de zandondergrond lager begint dan 120 cm beneden maaiveld en het kleidek minder bedraagt dan 40 cm. behoort de grond tot een diepveenweidegrond.

Zeevang behoort tot de diepe veenweidegebieden. Voor deze gebieden is door de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij als beleidslijn vastgesteld, dat een peilverlaging in beginsel niet meer voor subsidiëring door het Rijk in aanmerking zal komen, "tenzij peilverlaging in (delen van) het gebied noodzakelijk moet worden geacht:

- uit bedrijfseconomische overwegingen met het oog op de duurzame uitoefening van landbouw in het gebied;
- ter voorkoming van ongewenste stedelijke invloeden in enkele voor landbouw bestemde gedeelten in het werkgebied van de randstadgroenstructuur.

Voorts kan peilverlaging van belang zijn met het oog op de realisering van niet-agrarische bestemmingen (openluchtrecreatie, bosaanleg). Aan de CLC dient ter beoordeling te worden voorgelegd of dergelijke uitzonderingssituaties aan de orde zijn, vóór tot publikatie van een voorontwerp-plan met peilverlaging kan worden overgegaan".

In de Centrale Landinrichtingscommissie is dit beginsel verder uitgewerkt. Met betrekking tot het criterium van de duurzame uitoefening van de landbouw is het volgende door de CLC gesteld:

- De situatie dient per deel(project) te worden bezien. Het plan zal in overeenstemming moeten zijn met het provinciaal ruimtelijk-, water- en milieubeleid. Kosten en effecten moeten worden bezien op grond van de HELP-methodiek;
- De mogelijkheden die aanwezig zijn voor flankerend beleid op grond van beschikbare ruimte voor Bergboerenregeling en Relatienota, dienen optimaal te worden benut;
- Bedrijfsvergroting bij boerderijverplaatsing met maximaal 15 ha. is mogelijk, inclusief toepassing groundbankregeling;
- Geen subsidiëring van peilverlaging die leidt tot diepe ontwatering in diepveenweidegebieden.

Voor de concrete planvorming is dit als volgt vertaald:

- In de blijvende landbouwgebieden, niet zijnde relatienota- dan wel natuurontwikkelingsgebied, is subsidiëring van aanpassing van grondwaterstand tot Gt II*, vertaald in een drooglegging tot 60 cm -/- maaiveld, mogelijk, behoudens indien reële belangen met betrekking tot bestaande of toekomstige natuurwaarden in de directe omgeving in het geding zijn;
- In reservaten en natuurontwikkelingsgebieden desgewenst opzetten van de peilen;
- In beheersgebieden geen peilverlaging verdergaand dan het volgen van de

- autonome maaivelddaling;
- In relatienotagebieden onderbemalingen opheffen via uitruil in het kader van het plan van toedeling;
- Mogelijkheden benutten voor natuurontwikkeling op de kopeinden van de percelen (terrassering);
- Uitvoering van de gebruikelijke maatregelen ten aanzien van verkaveling, ontsluiting en landschapsbouw.

Provinciaal beleid

* Streekplannen Waterland en Noord-Holland-Noord

Het overgrote deel van Zeevang valt onder het streekplan Waterland (1991). Circa 200 ha. in het noorden van het gebied valt onder het streekplan Noord-Holland-Noord (1995).

Het deel dat in de begrenzing van het streekplan Noord-Holland-Noord ligt, heeft de aanduiding agrarisch gebied, van bijzondere betekenis voor natuur, landschap en bodem.

In het streekplan Waterland wordt vrijwel het gehele gebied aangeduid als agrarische gebied van bijzondere betekenis voor natuur en landschap. De functies landbouw en natuur zijn hier gelijkwaardig.

Het beleid is gericht op handhaving van het huidige karakter, de verweving van de belangrijke agrarische, ecologische en landschappelijke functies en plaatselijk op natuurontwikkeling.

In het kader van de waterbeheersing dient onderzoek te worden gedaan naar de noodzaak van hydrologische bufferzones en de mogelijkheden tot behoud van het gebiedseigen water.

Landschappelijke aandachtspunten zijn o.a. de gewenste openheid in de centrale delen, het behoud van de opstreckende veenverkaveling, het open water en de relatie met het Markermeer.

* Provinciaal waterhuishoudingsplan

Het peilbeheer in de veenweidegebieden zal volgens het provinciaal waterhuishoudingsplan in de eerste plaats gericht moeten zijn op het beteugelen van de maaivelddaling. Verder is het beleid dat aanvullende integrale maatregelen die leiden tot bestrijding van de eutrofiëringsverschijnselen, zullen worden gestimuleerd.

* Provinciaal milieubeleidsplan

Bij vaststelling van het Landinrichtingsplan en de waterbeheersing toetsen Gedeputeerde Staten ondermeer aan het Milieubeleidsplan en de Provinciale Milieuverordening. Voor de Zeevang zijn met name het gebiedsgerichte beleid en het beleid dat valt onder de milieuthema's verspreiding, verdroging, vermessing en versnippering van belang. Het gebiedsgerichte beleid is van toepassing in het noordelijk deel van de Zeevang, langs de IJen en in de braken (bodembeschermingsgebieden) en in een brede strook langs het Markermeer (stiltegebied).

* Relatienota en natuurontwikkeling

In oktober 1993 is het regioplan Veenweidegebied-Noord door GS vastgesteld. Het betreft een herziening van het bestaande beheersplan met een uitbreiding van reservaat-, beheers- en natuurontwikkelingsgebieden in het kader van de tweede fase relatienota en invulling EHS. In totaal is nu 276 ha. reservaatgebied, 810 ha. beheersgebied en 149 ha.

natuurontwikkelingsgebied in Zeevang begrensd.

Gemeentelijk beleid

Voor Zeevang is een aantal bestemmingsplannen vigerend en zijn enkele in voorbereiding. De bestemmingsplannen zijn zoveel mogelijk gectualiseerd en vormen een samenhangend geheel.

Inmiddels is voor het Intergemeentelijk Samenwerkingsorgaan Waterland een nota opgesteld: "Buitengebieden regio Waterland, afwegingskader en perspectief", waarin bouwstenen worden aangedragen voor te ontwikkelen bestemmingsplannen in het buitengebied van de betrokken gemeenten.

Overig

- * In 1993 is een raamplan waterbeheersing opgesteld in overleg tussen de provincie Noord-Holland, het waterschap De Waterlanden en de Dienst LBL. Bij het raamplan is een intentieverklaring opgesteld en ondertekend door de Provincie, het HLO-overlegorgaan, de directeur LNO, en het waterschap De Waterlanden. In de intentieverklaring wordt het raamplan een belangrijke bouwsteen genoemd voor het op te stellen landinrichtingsplan. Gesteld wordt dat de landinrichtingscommissie de intentieverklaring mede als uitgangspunt van het landinrichtingsplan moet nemen.
- * Het recreatieschap heeft een recreatiebasisplan opgesteld, waarin de uitgangspunten voor het recreatief medegebruik van het landelijk gebied zijn vastgelegd.
- * Voor het waterkwaliteits- en kwaliteitsbeheer is een nieuw beheersplan in voorbereiding voor de jaren 1996-1999 (Waterschap de Waterlanden en het Hootheemraadschap van de Uitwaterende Sluizen). De vaststelling van het plan zal op korte termijn gebeuren.

3. VOORGENOMEN AKTIVITEIT

3.1 Algemeen

De voorgenomen activiteit in het kader van de m.e.r. betreft het voorbereiden en uitvoeren van een door Gedeputeerde Staten vast te stellen herinrichtingsplan voor Zeevang. Het plan bevat de uit te voeren inrichtingsmaatregelen waarmee de doelstellingen kunnen worden verwezenlijkt.

Het MER wordt gezamenlijk met het voorontwerp-landinrichtingsplan, als één integraal rapport, gepresenteerd. Het voorontwerp-landinrichtingsplan wordt gepubliceerd onder verantwoordelijkheid van de landinrichtingscommissie. Het voorontwerp bevat verschillende alternatieven.

In par. 3.2 worden de doelstellingen en mogelijke maatregelen opgesomd die in het plan worden opgenomen.

3.2 Doelstellingen en maatregelen

In Zeevang zullen maatregelen en voorzieningen in het landelijk gebied worden getroffen ten behoeve van de landbouw, natuur, landschap en cultuurhistorie, openluchtrecreatie en de kwaliteit van het milieu. Daarvoor worden inrichtingsmaatregelen genomen die vooral gericht zijn op verkaveling, waterbeheersing, ontsluiting en beplantingen.

Op basis van de knelpunten en het beleidskader (par. 2.3 en 2.4) zijn de volgende doelstellingen voor het landinrichtingsproject van belang.

Landbouw

Doel is het verbeteren van de externe produktieomstandigheden. Konkreet betekent dit:

- een herverkaveling van gronden waar dit gewenst is, in samenhang met kavelaanvaardingswerken en (eventueel) boerderijverplaatsing. Hierbij dient het percentage huiskavel zoveel mogelijk te worden verhoogd, het aantal kavels per bedrijf te worden verminderd en de afstand van de veldkavels tot de bedrijfsgebouwen te worden verlaagd;
- Zeevang behoort tot de diepe veenweidegebieden. Het subsidiebeleid stelt grenzen aan de drooglegging. Een verbetering van de drooglegging (tot 60 cm +/- mv.) blijft mogelijk en zal als basis dienen voor het grootste deel van het blijvend landbouwgebied. In de beheersgebieden wordt geen peilverlaging doorgevoerd die verder gaat dan de autonome maaiveldsdaling;
- het systeem van wateraan en -afvoer zal zodanig vorm krijgen dat het waterkwantiteitsbeheer door het waterschap goed mogelijk is; Het raamplan waterbeheersing vormt hiervoor een belangrijke bouwsteen.
- om de ontsluiting van de bedrijfsgebouwen door zware transporten mogelijk te maken zullen de landbouwwegen plaatselijk verbreed worden (passeerstroken).
Alle kavels worden ontsloten aan de verharde weg.

Natuur en landschap

Doel is het behoud en ontwikkeling van de voor het gebied karakteristieke natuurwaarden, het ontwikkelen van ecologische verbindingen tussen natuurgebieden en het scheppen van voorwaarden voor duurzaam beheer.

Konkreet betekent dit:

- door verwerving, uitruil en doorlevering aan het Staatsbosbeheer realiseren van de reservats- en natuurontwikkelingsgebieden. De gebieden worden ten behoeve van de natuurfunctie ingericht;
- het watersysteem van de reservats- en natuurontwikkelingsgebieden wordt losgekoppeld van het landbouwgebied. De wijze waarop is in het raamplan waterbeheersing aangegeven. Er wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van gebiedseigen water.
- de karakteristieke openheid van het landschap blijft gehandhaafd en wordt waar mogelijk versterkt.
- waar mogelijk instandhouding en ontwikkeling van de weidevogelstand, de aantallen wintergasten, waardevolle vegetaties en verspreide landschapselementen in het landbouwgebied.
- instandhouding van cultuurhistorische waarden, waaronder archeologisch waardevolle terreinen.
- behoud van het waterrijke karakter.

Openluchtrecreatie

Doel is het behoud en verbetering van de mogelijkheden voor extensieve vormen van openluchtrecreatie. Konkreet betekent dit:

- in beperkte mate realiseren van nieuwe voorzieningen voor fietsers, wandelaars en sportvissers.
- aanleg van een zodanig waterbeheersingssysteem met de daarvoor benodigde kunstwerken dat de mogelijkheden voor kanoërs en schaatsters zo min mogelijk negatief worden beïnvloed.

Milieu

Voor enkele milieuthema's kunnen maatregelen worden genomen:

- Verdroging: Aangezien de bestaande en te ontwikkelen natuurterreinen in bepaalde seizoenen onderhevig kunnen zijn aan verdroging, zal waar nodig de waterhuishouding worden aangepast. Het gebiedseigen water wordt zoveel mogelijk vastgehouden.
- Vermesting: Daar waar momenteel sprake is van waterhuishoudkundige verwevenheid van landbouwgebied en natuurgebied (of toekomstig reservaat- of natuurontwikkelingsgebied) worden zodanige maatregelen genomen in de waterhuishouding dat de eutrofiëring van het water in natuurgebieden wordt terug gedrongen.
- Verzuring: Zure depositie vormt in Zeevang geen probleem van grote omvang in relatie tot beplantingen e.d.
- Verspreiding: Waar mogelijk worden maatregelen genomen om verspreiding van vervuiling uit bekende lokaties tegen te gaan. Het kan hierbij gaan om riooloverstorten en/of vuilstorten.

3.3 Alternatieven

Algemeen

Een landinrichtingsplan is een integraal plan, dat wil zeggen een plan waarin de voorgenomen maatregelen ter verbetering van de verschillende functies onderling met elkaar samenhangen. Op onderdelen van dit plan kunnen alternatieven worden opgesteld. Een alternatief is een andere oplossing voor de inrichtingsopgave en bestaat dus uit andere maatregelen, dan wel uit een andere combinatie ervan. De doelstellingen van het project blijven gelijk.

Alternatieven moeten voldoen aan de gestelde doelen en moeten in de praktijk uitvoerbaar zijn. Uitvoerbaar betekent dat de voor landinrichting beschikbare investeringsniveau's niet worden overschreden en dat eigendom, beheer en onderhoud van de voorzieningen zijn geregeld. Daarnaast zal de landinrichtingscommissie sterk laten meewegen of er voor de plannen voldoende draagvlak is in de streek.

Bij het opstellen van de alternatieven worden deze voortdurend getoetst aan de hierboven beschreven randvoorwaarden. Daarnaast wordt gelet op het rendement en de doelmatigheid van de maatregelen.

In het Voorontwerp/MER zullen de alternatieven worden gepubliceerd en beargumenteerd. Er zal een zgn. "voorkeursalternatief" worden aangegeven. Het "nulalternatief" (= autonome ontwikkeling) en het "meest milieuvriendelijk alternatief" (MMA) zullen in ieder geval gepresenteerd worden.

Naast alternatieven bestaat de mogelijkheid "varianten" te onderscheiden. Hiervan is sprake als een alternatief slechts op één onderdeel varieert. Zo ontstaan varianten binnen één alternatief.

Alternatieven in Zeevang

De ruimte om voor dit project volwaardige alternatieven aan te geven is beperkt. De doelstellingen van het project zijn concreet en de beleidsruimte is gering. Met de begrenzing van relatienota- en natuurontwikkelingsgebieden is het raamwerk van het waterbeheeringssysteem grotendeels vastgelegd.

Door de beperkte, concrete vraag die er op het terrein van recreatie en landschap ligt voor het treffen van maatregelen, worden voor deze functies geen volwaardige alternatieven verwacht.

Mogelijk is het realiseren van ecologische verbindingen in het gebied een onderwerp voor het vormen van alternatieven.

Het streven van de landinrichtingscommissie is er op gericht om, vooruitlopend op de totstandkoming van het landinrichtingsplan, voor het deelgebied Warder, inrichtingsmaatregelen te treffen, gericht op de waterbeheersing. Dit is mogelijk doordat in 1993 het raamplan waterbeheersing is opgesteld waarin zowel de functie landbouw (opwaaiingsproblematiek, wateroverlast) als de functie natuur (scheiding van watersystemen) zijn betrokken.

Met als één van de uitgangspunten dit raamplan wordt een plan gemaakt waarin met name de bemaling wordt verbeterd. Dit plan wordt gestart met

behulp van financiën in het kader van de experimenten Landinrichting voor het jaar 1996 e.v. Bij het opstellen van alternatieven zullen de uitgevoerde werken in het deelgebied Warder als een vast onderdeel worden beschouwd. Hiervoor worden milieueffecten vastgelegd in de milieueffect-analyse.

* Meest Milieuvriendelijke Alternatief (MMA)

Het meest milieuvriendelijke alternatief wordt bepaald na de beschrijving van de bestaande situatie en beschrijving en vergelijking van de milieueffecten van de uitgewerkte varianten. Het meest milieuvriendelijke alternatief wordt samengesteld uit de varianten die het milieu maximaal positief beïnvloeden dan wel zo gering mogelijk negatief beïnvloeden. Daarnaast worden effect-beperkende en/of compenserende maatregelen beschouwd. Dit kan ook betekenen dat het MMA wordt samengesteld door het "voorkeursalternatief" van de landinrichtingscommissie uit te breiden met maatregelen die het milieu positief beïnvloeden.

* Autonome ontwikkeling (nul-alternatief)

Dit alternatief betreft de ontwikkeling waarin de voorgenomen activiteit, de herinrichting Zeevang, niet plaatsvindt. Het betekent voortzetting van de huidige bodemgebruiks- en beheersvormen met de daarbij behorende autonome ontwikkeling waarbij rekening wordt gehouden met het reeds vastgestelde beleid. Het alternatief "autonome ontwikkeling" dient als referentiekader bij de beschrijving en vergelijking van de effecten van de overige alternatieven en varianten.

4. GLOBALE AANDUIDING MILIEUEFFECTEN

4.1 Beschrijving en vergelijking milieueffecten

In het gecombineerde Voorontwerpplan/MER worden de effecten van de inrichtingsmaatregelen in een overzicht weergegeven en met elkaar vergeleken. Onderzocht wordt in hoeverre een alternatief bijdraagt aan de verwezenlijking van de doelstellingen. Er wordt daarbij zoveel mogelijk gebruik gemaakt van kwantitatieve gegevens. Dit is echter maar beperkt mogelijk. De milieu-effect beoordeling zal daarom vooral kwalitatief gebeuren.

Het MER schenkt aandacht aan de termijn waarop effecten spelen. Daarbij wordt het tijdelijk of permanente karakter van de effecten aangegeven. Aandacht wordt besteedt aan de mogelijkheid eventuele negatieve effecten tegen te gaan (mitigerende maatregelen).

De effecten worden verder getoetst aan de algemene milieu-doelstellingen zoals verwoord in de Ver-thema's. Voor dit project zal het met name gaan om de thema's verdroging, vermessing, verspreiding en versnippering. Tenslotte wordt ingegaan op de mate waarin de alternatieven bijdragen aan een duurzame oplossing voor het gebied. Het nulalternatief dient daarbij als referentie.

Effecten kunnen zowel in het gebied zelf als daarbuiten optreden. Bij de effectbeschrijving wordt zonnodig onderscheid gemaakt in effecten op project- en deelgebiedsniveau's. Het gebied waarbinnen de mogelijke effecten zullen worden gezien kan groter zijn dan de begrenzing van het landinrichtingsgebied. De beschrijving en vergelijking van de milieu-effecten dient in overeenstemming te zijn met de detaillering van de planalternatieven. De informatie dient daarbij van dien aard te zijn, dat later een weloverwogen keuze kan worden gemaakt ten aanzien van de inrichting en vormgeving van de planonderdelen.

4.2 Milieueffecten in het gebied

In het project Zeevang worden in ieder geval de volgende maatregelen gezien op hun milieu-effect:

- herverkaveling (het geheel van kavelconcentratie, afstandsverkorting, vergroting huiskavel en eventuele bedrijfsverplaatsing);
- aanpassing waterhuishouding (maatregelen gericht op peil aanpassing, wateraan en -afvoer, waterconservering);
- aanleg beplantingen;
- aanpassing ontsluiting, zowel voor landbouw als recreatie;
- milieumaatregelen (saneren riooloverstorten, waterinlaten, waterbodems, eventuele bedrijfsverplaatsing);
- realisatie natuurterreinen en ecologische verbindingen (verwerving en inrichting);

Bekeken wordt wat de effecten zijn op: planten, dieren (weidevogels, wintergasten e.d.), ecosystemen, landschappelijke waarden (b.v. openheid in de polder), cultuurhistorische waarden, woon-, werk- en leefmilieu, en oppervlakte- en grondwater.

5. PROCEDURE, RAPPORTAGE EN INSPRAAK

5.1 Stappen in de procedure

De procedure voor de planvorming bij landinrichting in samenhang met de m.e.r.-procedure is schematisch weergegeven in bijlage 2.

Na het verschijnen van deze startnotitie worden de volgende stappen doorlopen:

- Inspraak door een ieder, ten behoeve van de opstelling van de richtlijnen;
- Wettelijke adviseurs en de commissie voor de m.e.r. brengen advies uit ten behoeve van het opstellen van de richtlijnen;
- Opstellen van de richtlijnen door het bevoegd gezag, i.c. Gedeputeerde Staten van Noord-Holland;
- Opstellen voorontwerp-landinrichtingsplan en MER. Het voorontwerp zal, waar mogelijk, enkele alternatieven bevatten. Het voorontwerp en het MER worden gezamenlijk gepubliceerd;
- Inspraak en advies op het voorontwerp-landinrichtingsplan en MER;
- Aan de hand van inspraakreacties en adviezen wordt het voorontwerp aangepast en nader uitgewerkt tot een ontwerp-landinrichtingsplan;
- Gedeputeerde Staten stellen het landinrichtingsplan vast. Aan deze vaststelling gaat een procedure vooraf, waarin een ieder bezwaren tegen het ontwerp kan indienen;
- Gedeputeerde Staten nemen het besluit tot uitvoering van het plan;
- Na uitvoering van het landinrichtingsplan is het bevoegd gezag verplicht een evaluatie uit te voeren met betrekking tot de optredende milieu-effecten. Bij het besluit tot uitvoering wordt daarom een evaluatieprogramma opgesteld door het bevoegd gezag.

5.2 Onderdelen MER

Het MER wordt samen met het voorontwerp-landinrichtingsplan als één rapport gepresenteerd. In het MER dienen de volgende onderdelen herkenbaar aan de orde te komen:

Probleemstelling en doel

Dit betreft een nadere uitwerking van hoofdstuk 2 van deze startnotitie.

Er wordt ingegaan op het doel en de achtergronden van het landinrichtingsproject Zeevang.

Hierbij wordt aandacht besteed aan de procedure van landinrichting in relatie tot de m.e.r.-procedure.

Het vervolgtraject in de besluitvorming wordt aangegeven.

Ingegaan wordt op de planologische kaders en de relevante aspecten in het beleid van rijk, provincie en gemeenten.

Voorgenomen activiteit en alternatieven

Dit onderdeel betreft de ontwikkeling en uitwerking van de te beschouwen alternatieven. Aangegeven wordt waarom bepaalde oplossingen al dan niet haalbaar worden geacht.

Het niet realiseren van het landinrichtingsplan wordt vanuit de optiek van de milieu-effectrapportage gezien als het nul-alternatief (de situatie waarin het landinrichtingsproject Zeevang niet wordt uitgevoerd).

Bestaande toestand en autonome ontwikkeling

De bestaande toestand van het milieu in de Zeevang zal worden beschreven, voorzover dit van belang is voor het voorspellen van de gevolgen voor het milieu.

De beschrijving van de autonome ontwikkeling gaat uit van de uitvoering van bestaande plannen, het ruimtelijk ordeningskader en het beleid ten aanzien van landbouw, stedelijke ontwikkelingen, waterbeheer, natuur, recreatie en verkeer en vervoer op langere termijn. Dit echter zonder dat het landinrichtingsproject wordt uitgevoerd.

Milieueffecten van de alternatieven

Per alternatief worden de te verwachten positieve en negatieve milieueffecten beschreven. Aangegeven wordt of de effecten tijdelijk of permanent, ophefbaar of onomkeerbaar zijn, op korte of langere termijn spelen en of er sprake is van opéénstapeling van effecten.

Per alternatief wordt aangegeven welke mitigerende en/of compenserende maatregelen mogelijk zijn.

Vergelijking van de alternatieven

De effecten van de verschillende alternatieven (en varianten) worden op een systematische wijze met elkaar vergeleken. Hierbij wordt aangegeven wat het meest milieuvriendelijke alternatief is.

Leemten in kennis en evaluatie

De vanuit de optiek van milieu-effectrapportage relevante leemten in kennis en informatie worden aangegeven. Voorts zal een aanzet worden gegeven voor een evaluatieprogramma van het landinrichtingsproject met als intentie om na te gaan of de verwachte milieu-effecten optreden zoals deze zijn voorspeld.

5.3 Reacties en informatie

Schriftelijke reacties op deze startnotitie worden betrokken bij het opstellen van de adviesrichtlijnen door de Commissie m.e.r. en bij de vaststelling van de richtlijnen door het bevoegd gezag. Deze reacties kunnen worden gestuurd aan:

Provinciaal Bestuur van Noord-Holland
Postbus 123
2000 MD Haarlem

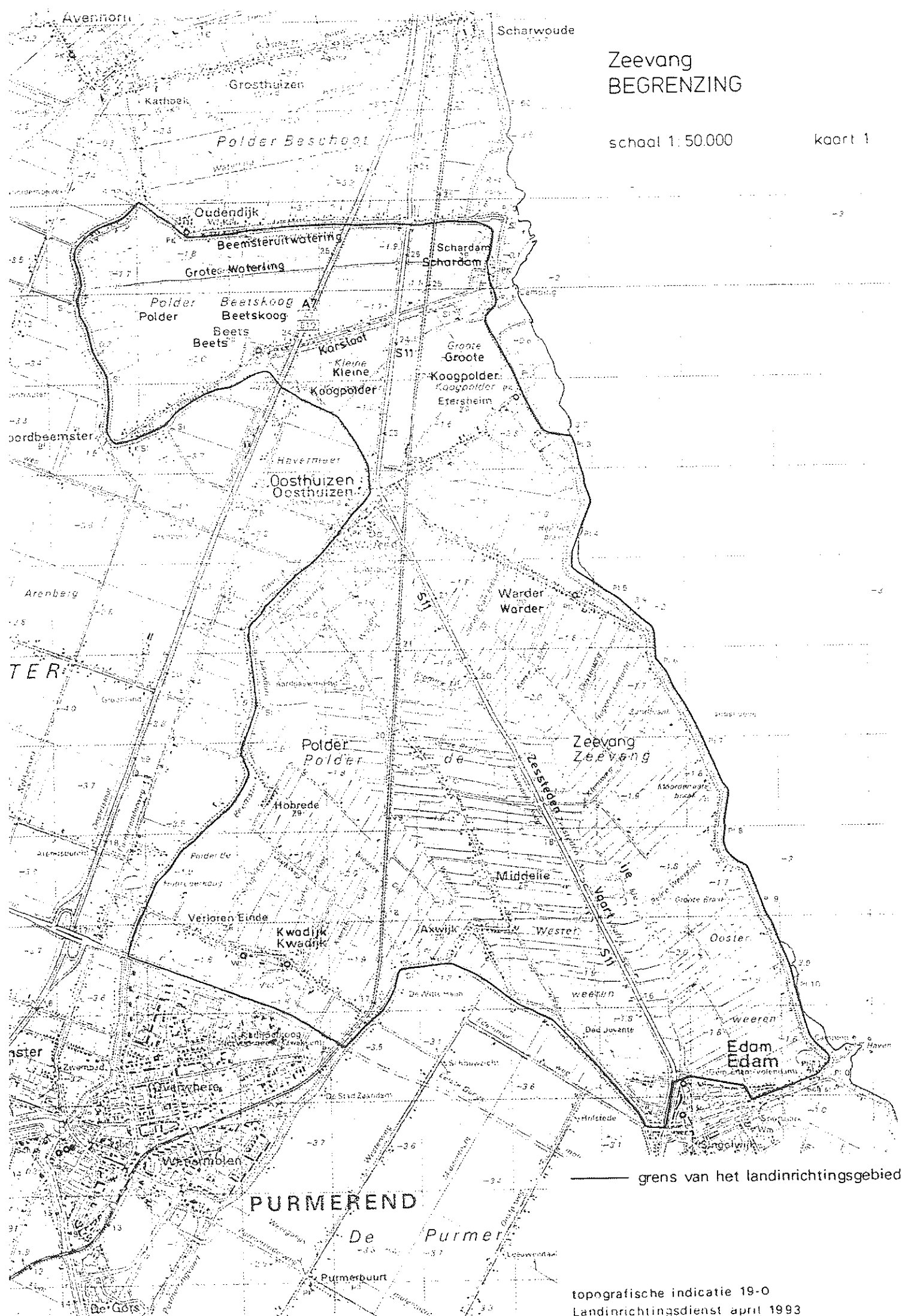
Nadere informatie is te verkrijgen bij:

Landinrichtingscommissie Zeevang
Secretariaat: Dienst Landinrichting en Beheer Landbouwgronden
Districtsbureau van uitvoering
Zwaagdijk 424a
Postbus 15
1687 ZG Wognum

Zeevang BEGREINZING

schaal 1: 50.000

kaart 1

— grens van het landinrichtingsgebied

Bijlage 1

Begrippenlijst

Alternatief	Een samenhangend pakket van maatregelen dat samen een mogelijke oplossing voor het landinrichtingsplan vormt.
Autonome ontwikkeling	De ontwikkeling zonder landinrichting.
Bevoegd gezag	Gedeputeerde Staten van Noord-Holland.
Bodembeschermingsgebieden	Gebieden die met betrekking tot de bodem een bijzondere bescherming genieten.
Concept	Visie die richtinggevend is.
Commissie m.e.r.	De commissie als geheel bestaat uit ca. 200 deskundigen. Per milieu-effect-rapportage wordt een werkgroep samengesteld. De werkgroep adviseert eerst over de richtlijnen voor het MER en geeft later een toetsingsadvies over het MER aan de hand van die richtlijnen.
Cultuurhistorie	Elementen in het landschap die iets zeggen over de geschiedenis van het gebied.
Duurzame ontwikkeling	Ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie zonder daarmee voor de toekomstige generaties de mogelijkheid in gevaar te brengen óók in hun behoeften te voorzien.
Eerdlaag	Donkere, humushoudende bovengrond die tenminste 15 cm. dik is.
Emissie	Uitstoot of lozing van een stof, geluid of licht.
Eutrofiëring	Toename van voedingsstoffen, voornamelijk stikstoffen en fosfaten.
Geomorfologie	Wetenschap die zich bezig houdt met de ontstaanswijze, vorm en opbouw van het aardoppervlak.
Herinrichting	Vorm van landinrichting waarbij naast een agrarische functie óók in belangrijke mate niet-agrarische functies worden betrokken.
Hydrologie	Leer van het vóórkomen, het gedrag en de chemische en fysische eigenschappen van water op en beneden het aardoppervlak.
Infrastructuur	Het geheel aan wegen, vaarwegen, spoorlijnen en leidingen in het gebied.
Landinrichting	Verbetering van de inrichting van een gebied, conform de functies die de ruimtelijke ordening aan het gebied geeft.
LC	Landinrichtingscommissie.
MER (= milieu-effectrapport)	Een openbaar document waarin van een voorgenomen activiteit en de redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven/varianten de te verwachten gevolgen voor het milieu in hun onderlinge samenhang op systematische wijze worden

Bijlage 1

	beschreven; het wordt opgesteld ten behoeve van één of meer besluiten die over de betreffende activiteit genomen moeten worden.
M.e.r. (=milieu-effectrapportage)	De procedure die bestaat uit het maken, beoordelen en gebruiken van een MER en het evalueren achteraf van de gevolgen voor het milieu van de uitvoering van een mede op basis van dat MER genomen besluit; dit alles met inachtneming van de voorgeschreven procedures
Milieu	Het geheel van en de relaties tussen water, bodem, lucht, mensen, dieren, planten en goederen.
Natuurgebied	Een gebied met duidelijke natuur- en landschapswaarden die in hun planologische functie-aanduiding (mede) tot uiting komen.
Natuurontwikkeling	Het scheppen van omstandigheden waarin natuurlijke ecosystemen zich kunnen ontwikkelen.
Recreatief medegebruik	Gebruik door recreanten van gebieden met een niet-recreatieve hoofdfunctie.
Richtlijnen	Document waarin het Bevoegd Gezag exact aangeeft wat er in het MER moet worden onderzocht.
Startnotitie	Document waarin de initiatiefnemer aangeeft wat hij voornemens is te onderzoeken.
Variant	Subkeuze binnen een alternatief.
Veengronden	Gronden die tussen 0 en 80 cm. beneden het maaiveld voor meer dan de helft van de dikte uit moerig materiaal (materiaal met een hoog organische-stofgehalte) bestaan. (van de bodem) Berging en beweging van water met opgeloste stoffen in de bodem.
Waterhuishouding	Veengrond met een kleidek, maar zonder minerale eerdlaag.
Waardveengrond	Veengrond met een kleidek van 15-40 cm., waarin een minerale eerdlaag aanwezig is.
Weideveengrond	

PROCEDURESCHEMA LANDINRICHTING EN MILIEU-EFFECTRAPPORTAGE

LANDINRICHTING			M.E.R.		
Termijnen	Initiatiefnemer/ bevoegd gezag	Anderen	Initiatiefnemer/ bevoegd gezag	Anderen	Termijnen
	Plaatsing				
12 mnd	Instelling land- inrichtingscom- missie	Advies	Startnotitie		
			Bekendmaking		
	Opstellen voor- ontwerp-plan		Richtlijnen	Inspraak/advies	2 mnd
			Opstellen MER		3 mnd
	Bekendmaking voorontwerpplan	Toetsing	Aanvaarding MER		6 wk
≥ 3 mnd			Bekendmaking MER		
	Vaststelling ontwerp-plan	Inspraak		Inspraak/advies	3 mnd
1 mnd	Ter inzagelegging				
14 dg		Bezwaren			
	Vaststelling plan				
			Evaluatie milieugevolgen		

Literatuurlijst

- Hoogheemraadschap Uitwaterende sluisen, 1994, Edam
Kwaliteit van water, bodem en oevers in het waterschap de Waterlanden 1991-1992-
- Landinrichtingsdienst, Haarlem, 1994
Landschapsecologische gebiedsbeschrijving van het herinrichtingsgebied de Zeevang
- Landinrichtingsdienst, Haarlem, 1993
Nota overwegingen en uitgangspunten
- Landinrichtingsdienst, Provincie Noord-Holland, W'schap de Waterlanden, Haarlem 1993
Raamplan Waterbeheersing Zeevang,
- Landinrichtingsdienst, Haarlem
Regioplan Veenweidegebied noord
- Ministerie van Landbouw en Visserij, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Den Haag, 1990
Natuurbeleidsplan
- Ministerie van Landbouw en Visserij, Den Haag 1994
Nota Landschap
- Ministerie van Landbouw en Visserij, Den Haag 1990
Structuurnota Landbouw
- Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Den Haag, 1994
Structuurnota Landinrichting
- Ministerie van Landbouw en Visserij, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Den Haag, 1992
Structuurschema Groene Ruimte
- Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Den Haag, 1991
Vierde Nota over de Ruimtelijke Ordening Extra
- Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Den Haag, 1989
Derde Nota Waterhuishouding
- Provincie Noord-Holland, Haarlem, 1995
Milieubeleidsplan 1995-1999
- Provincie Noord-Holland, Haarlem
Provinciaal Waterhuishoudingsplan, 1991
- Provincie Noord-Holland, Haarlem, 1990
Streekplan Waterland
- Provincie Noord-Holland, Haarlem, 1994
Streekplan Noord-Holland Noord